

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1998 N:o 1204—1214

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1204	Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta	3415
1205	Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta	3421
1206	Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 28 §:n muuttamisesta	3425
1207	Laki vakuutusyhdistyslain muuttamisesta	3426
1208	Laki työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 6 ja 33 §:n muuttamisesta	3430
1209	Laki vakuutus Kassalain muuttamisesta	3431
1210	Laki eläkesäätiölain muuttamisesta	3433
1211	Laki liikennevakuutuslain 9 ja 12 a §:n muuttamisesta	3435
1212	Laki potilasvahinkolain 10 a §:n muuttamisesta	3436
1213	Valtiovarainministeriön päätös valtiokonttorin maksullisista suoritteista annetun valtiovarainministeriön päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta	3437
1214	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	3438

N:o 1204

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 10 luvun 1 a §:n 2 momentti ja 9 §:n 1 ja 6—10 kohta,
sellaisina kuin ne ovat laissa 611/1997,
muutetaan 10 luvun 1, 1 b, 4, 4 a ja 5 §, 9 §:n 3 kohta, 10 §:n 1 momentti, 11, 12 ja 14 §, 12 luvun 2 §:n 3 momentti ja 2 b §, 16 luvun 7 §:n 1 ja 2 kohta ja 16 a luvun 5 §:n 1 ja 2 kohta,
sellaisina kuin niistä ovat 10 luvun 1, 1 b, 5 §, 9 §:n 3 kohta, 10 §:n 1 momentti sekä 11, 12 ja 14 §, 12 luvun 2 §:n 3 momentti ja 2 b §, 16 luvun 7 §:n 1 ja 2 kohta ja 16 a luvun 5 §:n 1 ja 2 kohta mainitussa laissa 611/1997, 10 luvun 4 § laissa 389/1995 ja mainitussa laissa 611/1997 ja 4 a § mainitussa laissa 389/1995, sekä
lisätään 10 lukuun uusi 1 c, 4 b—4 e, 11 a ja 11 b § ja 12 luvun 2 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 611/1997 uusi 1 a kohta ja lukuun uusi 2 c § seuraavasti:

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuuvelan kattaminen

1 §

Sen lisäksi, mitä tässä luvussa säädetään,

vakuutusyhtiön tilinpäätökseen sovelletaan myös osakeyhtiölain 11 luvun 2 ja 6 a §:n, 9 §:n 2, 4 ja 6 momentin sekä 9 a ja 14 §:n säännöksiä. Mitä näissä lainkohdissa säädetään osakkeista ja osakepääomasta, sovelletaan soveltuvin osin keskinäisen vakuutusyhtiön takuuosuuksiin ja takuupääomaan.

HE 226/1998
TaVM 30/1998
EV 203/1998

Vakuutusyhtiön kirjanpidossa ja tilinpäätöksen sekä konsernitilinpäätöksen laadinnassa on noudatettava kirjanpitolakia (1336/1997), jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä tai asianomaisen ministeriön vakuutus toiminnan erityisluonteeseen perustuvista määräyksistä muuta johdu.

Kirjanpitolain 1 luvun 4 §:n 1 momenttia, 3 luvun 1 §:n 3 momenttia, 2 §:n 2 momenttia, 6 §:ää ja 13 §:n 1 momenttia, 4 luvun 1, 3 ja 4 §:ää, 5 §:n 3—5 momenttia ja 7 §:ää, 5 luvun 2 §:ää, 3 §:n 2 momenttia, 4 §:ää, 12 §:n 2 momenttia, 13 ja 16 §:ää, 17 §:n 1 momenttia ja 20 §:ää sekä 7 lukua ei sovelleta vakuutusyhtiön tilinpäätöksen laatimiseen.

Kirjanpitolain 6 luvun 1 §:ää, 2 §:n 2 momenttia, 5 §:n 1 momenttia ja 7 §:n 6 momenttia ei sovelleta vakuutusyhtiön konsernitilinpäätöksen laatimiseen.

1 b §

Tilinpäätös on laadittava neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä.

1 c §

Tilinpäätökseen kuuluvien asiakirjojen on oltava selkeitä ja tilinpäätöksen on muodostettava yhtenäinen kokonaisuus. Tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista, liitetiedoista, toimintakertomuksen tarkemmasta sisällöstä, tase-erittelyistä sekä liitetietojen erittelyistä on voimassa, mitä tässä luvussa säädetään ja sen mukaan kuin asianomainen ministeriö vakuutus toiminnan erityisluonteesta johtuen tarkemmin määrää, mitä kirjanpitoasetuksen 2 ja 5 luvussa säädetään.

4 §

Käyttöomaisuutta ovat esineet, erikseen luovutettavissa olevat oikeudet ja muut hyödykkeet, jotka on tarkoitettu liiketoiminnan käytössä tuottamaan tuloa jatkuvasti useana tilikautena.

Sijoitusomaisuutta ovat varojen sijoittamiseksi tai sijoitusten turvaamiseksi hankitut hyödykkeet.

Käytöltään jaetut hyödykkeet kuuluvat eri omaisuusryhmiin käyttötarkoituksesta saadun jakosuhteen perusteella jaettuina.

4 a §

Jos sellaisen hyödykkeen, joka on tarkoi-

tettu tuottamaan tuloa jatkuvasti useana tilikautena, valmistamiseen kohdistettavissa olevan lainan korkomenot valmistusajalta ja kirjanpitolain 4 luvun 5 §:n 2 momentin mukaisen osuuden yhteismäärä on olennainen kirjanpitolain 4 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hankintamenuon verrattuna, saadaan hankintamenuon lukea mainitun 2 momentin mukaisen osuuden ohella myös nämä korkomenot.

Jollei vakuutusyhtiö muuta näytä, samanlaisten arvopapereiden hankintamenu määräitetään olettaen, että arvopaperit on luovutettu siinä järjestyksessä kuin ne on hankittu tai että luovutusjärjestys on ollut hankintajärjestykselle päinvastainen. Samanlaisten arvopapereiden hankintamenuksi saadaan merkitä myös toteutuneiden hankintamenujen keskiarvo, joka on painotettu vastaavilla hankintamäärillä.

4 b §

Taseeseen merkitään:

1) rahat ja muut kuin taseessa sijoituksiksi merkittävät saamiset nimellisarvoon, kuitenkin enintään todennäköiseen arvoon;

2) vakuutustekninen vastuuvélka tämän luvun 2 §:n, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain (354/1997) 14 §:n ja vakuutusyhtiön vastuuvélan laskentaperiaatteista annetun asetuksen (463/1995) säännöksiä sekä asianomaisen ministeriön määräyksiä ja päätöksiä noudattaen laskettuun arvoon; sekä

3) muut velat nimellisarvoon tai, jos velka on indeksiin taikka muuhun vertailuperusteeseen sidottu, muuttuneen vertailuperusteen mukaiseen nimellisarvoa korkeampaan arvoon.

Jos kulukirjaus, joka on tehty 1 momentin 1 kohdan perusteella, osoittautuu viimeistään tilikauden päättymispäivänä aiheettomaksi, se on kirjattava kulukirjauksen oikaisuksi.

4 c §

Tilikauden päättyessä jäljellä olevien sijoitusten hankintamenu aktivoidaan. Rakennusten hankintamenu kirjataan vaikutusaikanaan suunnitelman mukaan poistoina kuluksi. Jos sijoituksen käypä arvo on tilikauden päättyessä vielä poistamatonta hankintamenua tai tämän momentin perusteella aikaisemmin tehdyillä arvonalennuksilla vähennettyä hankintamenua pienempi, on erotus kirjattava arvonalennuksena kuluksi. Jollei asianomainen ministeriö erityisestä syystä toisin määrää, käyttöomaisuudeksi ja saamiseksi kat-

sottavien sijoitusten osalta arvonalennus voidaan jättää tekemättä, jos arvon alentumista on pidettävä tilapäisenä. Jos arvonalennus osoittautuu viimeistään tilikauden päättymispäivänä aiheettomaksi, se on kirjattava kulu-
kirjauksen oikaisuksi.

Joukkovelkakirjalainat ja muut raha- ja pääomamarkkinavälineet voidaan merkitä taseeseen 1 momentista poikkeavalla tavalla siten kuin asianomainen ministeriö tarkemmin määrää.

Jos maa- tai vesialueen, rakennuksen, arvopaperin tai muun niihin verrattavan hyödykkeen käypä arvo on tilinpäätöspäivänä pysyvästi alkuperäistä hankintamenoa olennaisesti suurempi, saadaan taseeseen merkitä vielä poistamatta olevan hankintamenoa lisäksi enintään käyvän arvon ja poistamatta olevan hankintameno erotuksen suuruinen arvonorotus. Arvonorotusta vastaava määrä on merkittävä sijoitusomaisuudeksi katsottavan hyödykkeen osalta tuloslaskelmaan ja käyttöomaisuudeksi katsottavan hyödykkeen osalta omaan pääomaan sisältyvään arvonorotusrahastoon. Jos arvonorotus osoittautuu aiheettomaksi, tuloslaskelmaan merkitty arvonorotus on oikaistava tulosvaikutteisesti ja arvonorotusrahastoon merkitty arvonorotus on peruutettava.

Hyödyke siirretään sijoitusomaisuudeksi tai käyttöomaisuudeksi katsottavien sijoitusten ryhmästä toiseen 1—3 momentissa tarkoitetun tasearvon määräisenä.

Taseen liitteenä on ilmoitettava tase-eräkohtaisesti sijoitusten hankintameno ja käypä arvo.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset sijoitusten käyvän arvon ja hankintameno määrittämisestä sekä rakennusten suunnitelman mukaisten poistojen esittämistä.

4 d §

Mitä 4 c §:n 1—5 momentissa ja 12 luvun 2 b §:ssä säädetään, ei koske sijoitussidonnaisia vakuutuksia.

Sijoitussidonnaisten vakuutusten vastuuvellan katteena olevat sijoitukset on esitettävä taseessa erikseen arvostettuina käypään arvoon. Jos sijoitusten käyvän arvon ja hankintameno erotus on tilikauden aikana muuttunut, on muutosta vastaava määrä merkittävä tuloslaskelmaan. Taseen liitteenä on ilmoitettava sijoitusten hankintameno.

Omaisuuksien siirrot sijoitusten ja sijoitussidonnaisten vakuutusten katteena olevien

sijoitusten välillä tapahtuvat käyvillä arvoilla.

4 e §

Jos taseen vastaaviin merkittyjen aineettomien hyödykkeiden tai kaluston todennäköisesti tulevaisuudessa kerryttämä tulo on pysyvästi vielä poistamatonta hankintamenoa pienempi, erotus on kirjattava arvonalennuksena kuluksi.

Taseen vastaavissa muuhun omaisuuteen merkittyihin tavaravarastoihin sovelletaan kirjanpitolain 4 luvun 5 §:n 4 momentin sekä 5 luvun 6 §:n ja 19 §:n vaihto-omaisuutta koskevia säännöksiä.

Taseen vastaaviin merkittyjen omien ja emoyhtiön osakkeiden tai osuuksien hankintamenoa voidaan tehdä arvonalennus arvostamalla ne tilinpäätöspäivän käypään arvoon.

Jos kulukirjaus, joka on tehty 1—2 momentin perusteella, osoittautuu viimeistään tilikauden päättymispäivänä aiheettomaksi, se on kirjattava kulukirjauksen oikaisuksi.

5 §

Sidottua omaa pääomaa ovat vakuutusosakeyhtiössä osakepääoma, ylikurssirahasto, vararahasto ja arvonorotusrahasto sekä keskinäisessä vakuutusyhtiössä takuupääoma, ylikurssirahasto, pohjarahasto ja arvonorotusrahasto. Muut rahastot ovat vapaata omaa pääomaa. Tilikauden voitto ja voitto edellisiltä tilikausilta ilmoitetaan erikseen vapaan oman pääoman lisäyksenä, tilikauden tappio ja tappio edellisiltä tilikausilta sen vähennyksenä.

Pääomalaina merkitään taseeseen oman eränään siten kuin asianomainen ministeriö tarkemmin määrää.

9 §

Tuloslaskelmassa tai taseessa taikka niiden liitteenä on annettava seuraavat tiedot:

3) pääomalainasta pääasialliset lainaehdot ja sille maksettavaksi sovittu kuluksi kirjattamaton korko tai muu hyvitys sekä muut pääomalainaa koskevat olennaiset tiedot sen mukaan kuin ministeriö määrää;

10 §

Vakuutusyhtiön tilinpäätökseen on sisällytettävä rahoituslaskelma ja emoyhtiössä, jos

se laatii konsernitilinpäätöksen, myös konsernin rahoituslaskelma. Rahoituslaskelmassa on annettava selvitys varojen hankinnasta ja niiden käytöstä tilikauden aikana.

11 §

Emoyhtiönä oleva vakuutusyhtiö on velvollinen laatimaan ja sisällyttämään tilinpäätöksensä konsernitilinpäätöksen.

Konsernitilinpäätöksen laatimisessa on soveltuvin osin noudatettava 1 b, 5, 8 ja 9 §:n sekä osakeyhtiölain 11 luvun 2 ja 6 a §:n säännöksiä.

Konsernitilinpäätös saadaan jättää laatimatta, jos:

1) Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön alaisella yhteisöllä on emoyhtiössä vähintään yhdeksän kymmenesosan omistusosuus;

2) emoyhtiön muut omistajat ovat antaneet suostumuksensa laatimatta jättämiseen; sekä

3) emoyhtiön ja sen tytäryhteisöjen tilinpäätökset yhdistellään Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön alaisen yhteisön konsernitilinpäätökseen, joka ilmoitetaan rekisteröitäväksi kirjanpitolain 3 luvun 9 §:ssä mainitulla tavalla.

Konsernitilinpäätös on kuitenkin aina laadittava, jos emoyhtiö on julkinen vakuutusyhtiö tai sellainen yksityinen vakuutusyhtiö, joka jakaa varoja osakkaille, antaa 12 luvun 5 §:n 1 tai 5 momentissa tarkoitettun rahallainan tai vakuuden, palauttaa pääomallainan pääomaa tai maksaa sen korkoa tai muuta hyvitystä.

11 a §

Konsernituloslaskelman ja -taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista sekä liitetiedoista on voimassa, sen mukaan kuin asianomainen ministeriö vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuen tarkemmin määrää, mitä kirjanpitoasetuksen 4 luvussa säädetään.

Tytäryhteisön tilinpäätös saadaan jättää yhdistelemättä konsernitilinpäätökseen, jos siihen on kirjanpitolain 6 luvun 3 §:n mukainen peruste. Lakisääteistä työeläkevakuutusta harjoittavan tytär- tai osakkuusyhtiön tilinpäätöstietoja ei saa yhdistellä toisen vakuutusyhtiön tai muun yhteisön konsernitilinpäätökseen. Jos lakisääteistä työeläkevakuutusta harjoittavan yhtiön yhdistelemättä jättämisestä seuraisi, ettei konsernitilinpäätös anna oikeaa ja riittävää kuvaa konsernin toi-

minnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta, on konsernitilinpäätöksen liitetietoina ilmoitettava tätä varten tarpeelliset lisätiedot.

Konsernitilinpäätökseen yhdisteltävällä tytäryhteisöllä on oltava sama tilikausi kuin emoyhtiöllä, jollei ministeriö myönnä tästä 14 §:n 5 momentissa tarkoitettua poikkeusta. Jos konsernitilinpäätökseen yhdisteltävän tytäryhteisön tilikausi päättyy yli kuusi kuukautta ennen emoyhtiön tilikauden päättymistä, on konsernitilinpäätökseen yhdisteltävä tytäryhteisön välitilinpäätös, joka laaditaan emoyhtiön tilikauden päättymispäivälle.

11 b §

Jos vakuutuksenottajalle oikeuksia tuottava konserni- tai osakkuusyhteisöjen välinen liiketoimi on tehty tavanomaisilla markkinaehdoilla, voidaan liiketoimesta syntynyt taseeseen aktivoitu sisäinen kate jättää konsernitilinpäätöksessä vähentämättä. Konsernitilinpäätöksen liitetiedoissa on ilmoitettava tällaiset poikkeukset sekä niiden vaikutus konsernin toiminnan tulokseen ja taloudelliseen asemaan, jos vaikutus on olennainen.

Kirjanpitolain 6 luvun 4 §:n 2 momenttia ei sovelleta tytär- tai osakkuusyhteisön vakuutustekniseen vastuovelkaan eikä sellaisiin sijoituksiin, joiden arvojen kehitys vaikuttaa vakuutuksenottajien oikeuksiin. Tämän poikkeusmenettelyn käytöstä kerrotaan konsernitilinpäätöksen liitetiedoissa.

12 §

Emoyhtiön toimintakertomuksessa on konsernista annettava 10 §:n 2 momentissa sekä osakeyhtiölain 11 luvun 9 §:n 2 momentissa ja 9 a §:ssä tarkoitetut selvitykset. Lisäksi on ilmoitettava se määrä, joka konsernin vapaasta omasta pääomasta konserniin kuuluvien yhtiöiden on yhtiöjärjestyksen mukaan siirrettävä sidottuun omaan pääomaan.

14 §

Asianomainen ministeriö antaa vakuutus toiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset vakuutusyhtiön tilinpäätöksen ja konsernitilinpäätöksen sekä osavuositarkastuksen laatimisesta.

Ministeriö voi antaa ohjeita ja lausuntoja tämän luvun ja sen perusteella annettujen määräysten, osakeyhtiölain tilinpäätöstä ja konsernitilinpäätöstä koskevien säännösten sekä kirjanpitolain ja -asetuksen soveltamisesta vakuutusyhtiöihin.

Ministeriö voi vakuutusyhtiön hakemuk-

sesta erityisestä syystä määräajaksi myöntää luvan poiketa 2 momentissa tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä, jos poikkeus on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi vakuutusyhtiön toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu määräys, ohje, lausunto tai lupa on kirjanpitolain tai -asetuksen taikka osakeyhtiölain tilinpäätöstä ja konsernitilinpäätöstä koskevien säännösten yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön on ennen määräyksen, ohjeen, lausunnon tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Ministeriö voi erityisistä syistä määräajaksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia 1 b §:stä, 1 c §:n toisesta virkkeestä, 11 §:n 1 momentista sekä 11 a §:n 1 ja 3 momentista. Poikkeuksen myöntämisen edellytyksenä on, ettei se ole tilinpäätöstä ja konsernitilinpäätöstä koskevien Euroopan yhteisöjen säästöjen vastainen.

12 luku

Voitonjako ja yhtiön varojen muu käyttö

2 §

Voitonjako ei saa ylittää viimeksi päättyneeltä tilikaudelta vahvistetun taseen mukaisen voiton ja yhtiön muun vapaan oman pääoman yhteismäärää vähennettynä taseen osoittamalla tappiolla sekä muilla jakokelvottomilla erillä, jotka ovat:

1 a) taseeseen aktivoituja tutkimusmenoja ja muita kuin kirjanpitolain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitettuja kehittämismenoja vastaava määrä;

Emoyhtiön voittona ei saa jakaa määrää, joka ylittää viimeksi kuluneelta tilikaudelta vahvistetun konsernitaseen mukaisen voiton ja konsernin muun vapaan oman pääoman yhteismäärän vähennettynä konsernitaseen osoittamalla tappiolla, 1 momentissa tarkoitetuilla muilla jakokelvottomilla erillä, 2 momentissa tarkoitetuilla erillä sekä määrällä, jolla konserniin kuuluvien yhteisöjen tilinpäätöksissä tehdyt, kirjanpitolaissatarkoitettavat vapaaehtoiset varaukset sekä tehtyjen ja suunnitelman mukaisten poistojen erotus on konsernitilinpäätöksessä merkitty vapaaseen omaan pääomaan.

2 b §

Arvonkorotusrahastoa saadaan käyttää ainoastaan vakuutusosakeyhtiön rahastoantiin, osakeyhtiölain 4 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettuun siirtoon osakepääomaan tai keskinäisen vakuutusyhtiön pohjarahaston kartuttamiseen ja tällöinkin vain, jos rahasto on muodostunut käyttöomaisuudeksi katsottavien sijoitusten arvonkorotuksista. Arvonkorotusta peruutettaessa on arvonkorotusrahastoon merkittyä pääomaa vähennettävä peruutettavalla määrällä. Jos yhtiön osakepääomaa on korotettu tai pohjarahastoa kartutettu käyttämällä hyväksi arvonkorotusrahastoa eikä arvonkorotusrahastoon merkittyä pääomaa voida pienentää peruutettavalla määrällä, on vastaava määrä merkittävä vapaan oman pääoman vähennykseksi.

2 c §

Voitonjaosta päättää yhtiökokous. Yhtiökokous saa päättää jaettavaksi hallituksen ehdottamaa tai hyväksymää määrää enemmän vain sikäli kuin se on 2 momentin tai yhtiöjärjestyksen mukaan siihen velvollinen.

Jos vakuutusosakeyhtiössä osakkeenomistajat, joilla on vähintään yksi kymmenesosa tai yhtiöjärjestyksessä määrätty pienempi osa kaikista osakkeista, varsinaisessa yhtiökokouksessa ennen voiton käyttämistä koskevan päätöksen tekoa sitä vaativat, voittona on jaettava vähintään puolet siitä, mitä tilikauden voitosta jää jäljelle sen jälkeen, kun siitä on vähennetty määrä, joka yhtiöjärjestyksen mukaan on siirrettävä vararahastoon tai muutoin jätettävä jakamatta, sekä muut 2 §:ssä tarkoitettut määrät siltä osin kuin nämä ylittävät vapaat rahastot, ylikurssirahaston ja vararahaston. Voitonjako ei kuitenkaan saa ylittää 2 §:ssä säädettyä voitonjakokelpoisten varojen määrää eikä osakkeenomistaja voi vaatia voittona jaettavaksi enempää kuin kahdeksan prosenttia yhtiön omasta pääomasta.

Mitä 2 momentissa säädetään taseen osoittaman voiton jakamisesta, sovelletaan emoyhtiössä vastaavasti konsernitaseen mukaiseen voitton.

16 luku

Sulautuminen ja vähemmistöosakkeiden lunastus

7 §

Sulautumissuunnitelmaan on kunkin sulautumiseen osallistuvan yhtiön osalta liitettävä:

1) jäljennökset kolmea viimeistä tilinpäätöstä koskevista asiakirjoista tai, jos sulautumisesta päättävässä yhtiökokouksessa käsitellään tilinpäätöksen vahvistamista, jäljennös tätä tilinpäätöstä ja kahden tätä edeltäneen tilikauden tilinpäätöstä koskevista asiakirjoista;

2) jos viimeisen tilinpäätöksen tarkoittaman tilikauden päättymisestä on kulunut sulautumisesta päättävään yhtiökokoukseen mennessä yli kuusi kuukautta eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöksen vahvistamista, jäljennös välitilinpäätöksestä, joka ei saa olla neljää kuukautta vanhempi ja joka on laadittu ja tarkastettu noudattaen soveltuvin osin tilinpäätöstä koskevia säännöksiä ja määräyksiä;

vahvistamista, jäljennös tätä tilinpäätöstä ja kahden tätä edeltäneen tilikauden tilinpäätöstä koskevista asiakirjoista;

2) jos viimeisen tilinpäätöksen tarkoittaman tilikauden päättymisestä on kulunut vakuutuskannan luovuttamisesta päättävään yhtiökokoukseen mennessä yli kuusi kuukautta eikä kokouksessa käsitellä tilinpäätöksen vahvistamista, jäljennös välitilinpäätöksestä, joka ei saa olla neljää kuukautta vanhempi ja joka on laadittu ja tarkastettu noudattaen soveltuvin osin tilinpäätöstä koskevia säännöksiä ja määräyksiä;

16 a luku

Vakuutuskannan luovuttaminen

5 §

Vakuutuskannan luovuttamista koskevaan suunnitelmaan on liitettävä sekä luovuttavan että vastaanottavan yhtiön osalta:

1) jäljennökset kolmea viimeistä tilinpäätöstä koskevista asiakirjoista tai, jos vakuutuskannan luovuttamisesta päättävässä yhtiökokouksessa käsitellään tilinpäätöksen

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1998. Lain 10 luvun 1 §:n 2 momentti, 1 c, 11 a ja 14 § ovat voimassa 31 päivään maaliskuuta 1999.

Sen estämättä, mitä kirjanpitolain (1336/1997) 9 luvun 2 §:ssä säädetään, kirjanpitolakia ja tämän lain 10 ja 12 luvun säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran vakuutusyhtiön kirjanpitoon siltä tilikaudelta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000 tai sen jälkeen.

Vakuutusyhtiö saa kuitenkin soveltaa 2 momentissa tarkoitettuja säännöksiä sinä tilikautena, joka on kulumassa tai alkaa tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1205

Laki**vakuutusyhtiölain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 2 luvun 3 §:n 2 momentin 3 kohta, 4 §:n 1 momentin 5 kohta ja 3 momentti, 5 §:n 1 ja 5 momentti sekä 11 §:n 1 momentti, 3 luvun 2 §:n 2 momentti sekä 11 luvun 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti, 5 §:n 2 momentti ja 8 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 4 §:n 3 momentti ja 11 §:n 1 momentti sekä 3 luvun 2 §:n 2 momentti laissa 611/1997, 2 luvun 5 §:n 1 momentti laeissa 318/1989 ja 389/1995 ja 5 §:n 5 momentti mainitussa laissa 389/1995 sekä 11 luvun 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti, 5 §:n 2 momentti ja 8 § laissa 752/1993, sekä

lisätään 3 lukuun siitä mainitulla lailla 389/1995 kumotun 2 a §:n tilalle uusi 2 a § ja 8 luvun 10 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 611/1997, uusi 4 momentti seuraavasti:

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen

3 §

Perustamiskirjan tulee sisältää ehdotus yhtiöjärjestykseksi, minkä lisäksi siinä on mainittava:

3) kustakin takuupääoman osuudesta (*takuuosuus*) tai osakkeesta yhtiölle maksettava määrä ja, jollei takuuosuudella tai osakkeella ole nimellisarvoa, mikä osa takuuosuudesta tai osakkeesta yhtiölle maksettavasta määrästä merkitään takuu- tai osakepääomaan;

4 §

Vakuutusyhtiön yhtiöjärjestyksessä on mainittava:

5) takuuosuuksien tai osakkeiden nimellisarvo tai, jollei takuuosuuksilla tai osakkeilla ole nimellisarvoa, takuuosuuksien tai osakkeiden lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä;

Vakuutusosakeyhtiön osakkeiden on oltava samanmääräisiä, jos osakepääoma on jaettu useaan osakkeeseen. Keskinäisen yhtiön takuuosuuksien tulee olla samanmääräisiä, jos takuupääoma on jaettu takuuosuuksiin. Osakkeelle tai takuuosuudelle voidaan yhtiöjärjestyksessä määrätä nimellisarvo. Jollei nimellisarvoa ole määrätty, osakkeelle tai takuuosuudelle lasketaan kirjanpidollinen vasta-arvo jakamalla osake- tai takuupääoma osakkeiden tai takuuosuuksien lukumäärällä. Kirjanpidolliseen vasta-arvoon sovelletaan, mitä nimellisarvosta säädetään, jollei muulla laissa toisin säädetä.

5 §

Toimilupa on annettava, jos aiotusta vakuutusliikkeestä ja vakuutusyhtiön tämän luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitetuista osakkaista saadun selvityksen perusteella voidaan arvioida vakuutusyhtiön noudattavan toiminnassaan terveitä ja varovaisia liikeperiaatteita, jos vakuutusyhtiön johto täyttää sille 7 luvun 3 §:n 2 momentissa asetetut vaatimukset ja jos vakuutusyhtiön osakepääoma tai takuupääoma ja pohjarahasto yhteensä (*peruspääoma*) on vähintään seuraava:

- 1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 400 000 euroa; sekä
- 2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 1 200 000 euroa.

Tässä pykälässä säädettyjä euromääriä voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti. Mitä tässä pykälässä säädetään toimiluvan antamisesta, koskee vastaavasti toimiluvan laajentamista.

11 §

Vakuutusyhtiö on kolmen kuukauden kuluessa perustamispäätöksen tekemisestä ilmoitettava rekisteröitäväksi niin kuin siitä erikseen säädetään. Takuu- tai osakepääomana rekisteröidään merkittyjen ja merkittävien annettujen takuuosuuksien tai osakkeiden yhteenlaskettu nimellisarvo vähennettynä osakeyhtiölain 2 luvun 12 §:n mukaan mitätöityjen osakkeiden tai takuuosuuksien yhteenlasketulla nimellisarvolla. Jos takuuosuuksilla tai osakkeilla ei ole nimellisarvoa, rekisteröitävää takuu- tai osakepääomaa laskettaessa käytetään nimellisarvon sijasta 2 luvun 3 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaan takuu- tai osakepääomaan merkittävää määrää. Lisäksi rekisteröidään pohjarahaston määrä.

3 luku

Vakuutusyhtiön osakkuus

2 §

Vakuutusosakeyhtiöön sovelletaan tämän luvun säännösten lisäksi osakeyhtiölain 3 ja 3 a luvun säännöksiä lukuun ottamatta 3 luvun 4 a §:ää.

2 a §

Jos yhtiön osakkeilla tai takuuosuuksilla ei ole nimellisarvoa, yhtiökokous voi 8 luvun 10 §:ssä säädetyllä tavalla lisätä osakkeiden tai takuuosuuksien lukumäärää korottamatta osake- tai takuupääomaa tai vähentää osakkeiden tai takuuosuuksien lukumäärää alentamatta osake- tai takuupääomaa. Lisäämisen ja vähentämisen tulee tapahtua osakkeiden tai takuuosuuksien omistusten sekä osake- tai takuuosuuslajien suhteessa. Uusien osakkeiden antamisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölaissa säädetään osakeantitodistuksista ja -lipuista sekä mitä osakeyhtiölain 4 luvun 14 §:ssä säädetään rahastoannissa annettavien osakkeiden menettämistä. Uusien takuuosuuksien antamisessa noudatetaan soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölaissa säädetään osakeantitodistuksista ja -lipuista. Vähennettäviä osakkeita ja takuuosuuksia koskee soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölain 3 luvun 6 ja 14 §:ssä sekä 6 luvun 1 §:n 4 momentissa säädetään.

Uusien osakkeiden tai takuuosuuksien tuottamia osakkeenomistajan tai takuuosuuden omistajan oikeuksia koskee soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölain 4 luvun 10 §:n 2 momentissa säädetään. Osakkeiden tai takuuosuuksien lukumäärä katsotaan vähennetyksi, kun päätös on rekisteröity.

Jos yhtiö muuttaa osakkeiden tai takuuosuuksien lukumäärää 1 momentissa tarkoitettulla päätöksellä, optio-oikeuden ja vaihtovelkakirjan tuottama oikeus merkitä uusia osakkeita tai takuuosuuksia muuttuu samassa suhteessa.

8 luku

Yhtiökokous

10 §

Päätös yhtiöjärjestyksen muuttamisesta siten, että yhtiö luopuu osakkeen tai takuuosuuden nimellisarvosta, on tehtävä 1 momentin mukaisesti, jollei yhtiöjärjestyksestä tai tästä laista muuta johdu. Jos osakkeen tai takuuosuuden tuottama oikeus määräytyy osakkeen tai takuuosuuden nimellisarvon perusteella, nimellisarvosta luopuminen ei vaikuta tähän oikeuteen, jollei toisin päätetä. Jos kirjanpidollista vasta-arvoa muutetaan osake- tai takuupääomaa tai osakkeiden tai takuuosuuksien lukumäärää muuttamalla il-

man, että samalla muutetaan yhtiöjärjestystä, noudatetaan soveltuvin osin, mitä 8 luvun 10 a §:ssä säädetään.

11 luku

Toimintapääoma

2 §

Vahinkovakuutusyhtiön toimintapääoman vähimmäismäärä on 1 ja 2 kohdan mukaan lasketuista määristä suurempi:

1) Lasketaan 18 prosenttia viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulosta. Jos vakuutusmaksutulo on suurempi kuin 10 000 000 euroa, lisäys sen ylittävältä osalta on kuitenkin 16 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuutuksenantajien osuuden vähentämistä. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

2) Lasketaan 26 prosenttia kolmen viimeksi kuluneen tilikauden keskimääräisestä korvauskulusta. Jos keskimääräinen korvauskulu on suurempi kuin 7 000 000 euroa, lisäys sen ylittävältä osalta on kuitenkin 23 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan kuten 1 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetään. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

3 §

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 1 400 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 14 ja jos vakuutusyhtiön kolmen viimeksi kuluneen kunkin tilikauden vakuutusmaksutulo tästä vakuutusluokasta on ollut enemmän kuin 2 500 000 euroa tai enemmän kuin 4 prosenttia vakuutusyhtiön kokonaisvakuutusmaksutulosta;

2) 400 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 10—15, jollei 1 kohdasta muuta johdu;

3) 300 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 1—8, 16 tai 18;

4) 200 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 9 tai 17.

5 §

Takuumäärän vähimmäismäärä on 800 000 euroa.

8 §

Tässä luvussa säädettyjä euromääriä voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaaviksi.

1. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999. Tämän lain 2 luvun 5 §:n 1 momentin säännöstä peruspääoman vähimmäismäärästä sovelletaan lain voimaantulon jälkeen jätettyyn toimituspahakemukseen.

2. Vakuutusyhtiön peruspääoma sekä osakkeen tai takuuosuuden nimellisarvo voivat 2 luvun 5 §:n 1 momentin estämättä olla Suomen markan määräisiä, jos yhtiön perustamiskirja on allekirjoitettu ennen tämän lain voimaantuloa tai ennen 1 päivää tammikuuta 2002. Peruspääoman vähimmäismäärä ja muu tässä laissa euromääräisenä ilmoitettu määrä muunnetaan Suomen markkoiksi Euroopan unionin neuvoston Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohdan perusteella antaman lopullisen vaihtokurssin mukaisesti.

3. Jos yhtiö ennen 1 päivää tammikuuta 2002 muuttaa yhtiöjärjestyksen peruspääomaa ja nimellisarvoa koskevia määräyksiä siten, että peruspääoma ja nimellisarvo ilmoitetaan euroissa, pätevän päätöksen syntymisen edellytyksenä on, että sitä on kannattanut enemmän kuin puolet annetuista äänistä tai, jos äännet ovat menneet tasan, että puheenjohtaja on yhtynyt päätökseen. Jos yhtiö päättää samalla korottaa tai alentaa peruspääomaa tai luopua osakkeen tai takuuosuuden nimellisarvosta 8 luvun 10 §:n 4 momentin mukaisesti, noudatetaan kuitenkin, mitä näihin päätöksiin vaadittavasta enemmistöstä säädetään.

4. Jos yhtiö päättää peruspääoman ja osakkeen tai takuuosuuden nimellisarvon euromääräiseksi muuntamisen yhteydessä tai sen jälkeen muuttaa yhtiöjärjestystä siten, että nimellisarvoa korotetaan tai alennetaan lähimpään ylempänä tai alempana olevaan tasalukuun tai johonkin tällä välillä olevaan euron kymmenesosaan tai neljäsosaan, päätökseen ei sovelleta, mitä 8 luvun 10 §:n 1 momentissa säädetään yhtiöjärjestyksen muutokseen vaadittavasta enemmistöstä. Päätöstä koskee soveltuvin osin, mitä 8 luvun 10 §:n 4 momentin toisessa virkkeessä

säädetään nimellisarvosta luopumisen vaikutuksesta osakkeenomistajan tai takuuosuuden omistajan oikeuteen. Yhtiö voi siirtää alentamäärän tai osan siitä ylikurssirahastoon. Muutos on ilmoitettava rekisteröitäväksi viimeistään 31 päivänä elokuuta 2004.

5. Jos yhtiö on ennen tämän lain voimaantuloa päättänyt 3 kohdassa tai 8 luvun 10 §:n 4 momentissa tarkoitetusta yhtiöjärjestyksen muutoksesta, päätös on pätevä, jos se on tehty tämän lain mukaisesti. Yhtiökokous voi ennen tämän lain voimaantuloa valtuuttaa hallituksen päättämään yhtiöjärjestyksen muuttamisesta 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Hallitus voi valtuutuksen nojalla päättää vain rahastoannista, johon ei käytetä yhtiön vapaata omaa pääomaa, ja sellaisesta osakkeiden tai takuuosuuksien mitätöinnistä, jossa alennettavaa määrää ei siirretä vapaaseen omaan pääomaan. Valtuutus päätökseen vaadittavaan enemmistöön sovelletaan, mitä 4 kohdassa säädetään päätökseen vaadittavasta enemmistöstä. Alentamista koskevaan valtuutuspäätökseen sovelletaan lisäksi soveltuvien osin, mitä 5 luvussa säädetään peruspääoman alentamisesta. Osakkepääoman korottamista koskevaan valtuutuspäätökseen sovelletaan lisäksi soveltuvien osin, mitä osakeyhtiölain 4 luvussa säädetään rahastoannista. Valtuutuspäätöksessä ei kuitenkaan tarvitse mainita osakkeen uutta nimellisarvoa eikä sitä määrää, joka muusta omasta pääomasta siirretään osakkepääomaan. Valtuutus on voimassa enintään yhden vuoden yhtiökokouksen päätöksestä. Valtuutuspäätös on ilmoitettava rekisteröitäväksi viivytyksettä lain vahvistamisen jälkeen.

6. Edellä 3 kohdassa ja 8 luvun 10 §:n 4

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

momentissa tarkoitettu yhtiöjärjestyksen muutos voidaan ilmoittaa rekisteröitäväksi ennen tämän lain voimaantuloa siten, että rekisteröinti tulee voimaan tämän lain tullessa voimaan. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu yhtiöjärjestyksen muutos rekisteröidään viran puolesta siten, että rekisteriviranomainen muuttaa yhtiöjärjestyksen osake- tai takuupääomaa ja, jollei yhtiö ole luopunut osakkeen tai takuuosuuden nimellisarvosta 8 luvun 10 §:n 4 momentissa tarkoitetulla tavalla, osakkeen tai takuuosuuden nimellisarvoa 7 kohdan mukaisesti.

7. Jos yhtiö päättää peruspääoman ja osakkeen tai takuuosuuden nimellisarvon muuttamisesta euromääräiseksi ennen 1 päivää tammikuuta 2002 eikä päätöksestä käy muuta ilmi, yhtiön peruspääoma katsotaan muutetuksi euromääräiseksi Euroopan unionin neuvoston Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti antaman lopullisen vaihtokurssin mukaisesti lähimpään senttiin pyöristettynä, ja osakkeen tai takuuosuuden nimellisarvo lasketaan jakamalla euromääräinen osake- tai takuupääoma osakkeiden tai takuuosuuksien lukumäärällä. Näin saatua nimellisarvoa ei pyöristetä, mutta se voidaan ilmoittaa rekisteröitäväksi sekä esittää yhtiöjärjestyksessä ja muissa oikeudellisissa asiakirjoissa yhden sentin tarkkuudella tämän kuitenkaan vaikuttamatta osakkeenomistajan tai takuuosuuden omistajan tai muun oikeuteen. Rekisteristä, yhtiöjärjestyksestä ja muista oikeudellisista asiakirjoista on käytävä ilmi, että kysymyksessä ei ole nimellisarvon tarkka arvo. Mitä edellä säädetään, sovelletaan myös euron tullessa yhtiössä käyttöön 1 päivänä tammikuuta 2002.

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1206

Laki**ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 28 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 28 §:n 1 ja 4 momentti seuraavasti:

28 §

Edustuston peruspääoma

Kolmannen maan vakuutusyhtiöllä on aina oltava yhtiön Suomessa harjoittamaa ensivakuutusliikettä varten Suomessa varoja vähintään:

1) henkivakuutusliikettä ja vahinkovakuutusluokkiin 10—16 kuuluvaa vakuutusliikettä harjoitettaessa 2 400 000 euroa; sekä

2) muuta vakuutusliikettä harjoitettaessa 1 200 000 euroa.

Edellä 1 momentissa säädettyjä euromääriä voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1207

Laki**vakuutusyhdistyslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 1 §:n 4 ja 6 momentti, 2 luvun 2 §:n 2 momentin 3 kohta, 3 §:n 1 momentin 5 kohta, 5 § ja 12 §:n 1 momentti, 3 luvun 5 §:n 2 momentti ja 6 §:n 1 momentti, 6 luvun 10 §:n 1 momentti, 8 luvun 3 § sekä 10 a luvun 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti ja 6 §, sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 1 §:n 4 ja 6 momentti laissa 451/1995, 2 luvun 5 § osaksi laissa 483/1993 sekä 10 a luvun 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti ja 6 § viimeksi mainitussa laissa, sekä

lisätään 3 lukuun uusi 4 a § ja 7 luvun 17 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Tässä laissa tarkoitetut vakuutusyhdistykset ovat joko pieniä vakuutusyhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo on enintään 1 000 000 euroa vuodessa, tai suuria vakuutusyhdistyksiä, joiden vakuutusmaksutulo ylittää mainitun määrän. Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat säännökset tämän momentin soveltamisesta.

Valtioneuvosto voi muuttaa tässä pykälässä säädettyä euromäärää yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavaksi.

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

2 §

Perustamiskirjan tulee sisältää ehdotus yhdistysjärjestykseksi, minkä lisäksi siinä on mainittava:

3) kustakin takuupääoman osuudesta (*takuuosuus*) yhdistykselle maksettava määrä ja, jollei takuuosuudella ole nimellisarvoa,

mikä osa takuuosuudesta yhdistykselle maksettavasta määrästä merkitään takuupääomaan;

3 §

Vakuutusyhdistyksen yhdistysjärjestyksessä on mainittava:

5) takuuosuuksien nimellisarvo tai, jollei takuuosuuksilla ole nimellisarvoa, takuuosuuksien lukumäärä tai vähimmäis- ja enimmäismäärä;

5 §

Vakuutusyhdistyksen takuupääoman ja pohjarahaston (*peruspääoma*) tulee olla yhteensä vähintään 42 000 euroa. Perustettavan vakuutusyhdistyksen peruspääoma on maksettava rahana.

Jos yhdistyksen toiminta käsittää henkilövakuutuksen tai yhdistyksen toiminta-alue käsittää enemmän kuin 25 kuntaa, tulee peruspääoman olla vähintään 84 000 euroa.

Pienen vakuutusyhdistyksen oman pääoman on oltava vähintään 42 000 euroa lisättyinä kuudella prosentilla yhdistyksen tilinpäätöksen mukaisesta vakuutusmaksujen keskimäärästä kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana. Suuria vakuutusyhdistyksiä

koskevista pääomavaatimuksista säädetään 10 a luvussa.

Takuuosuudelle voidaan yhdistysjärjestyksessä määrätä nimellisarvo. Jollei nimellisarvoa ole määrätty, takuuosuudelle lasketaan kirjanpidollinen vasta-arvo jakamalla takuupääoma takuuosuuksien lukumäärällä. Kirjanpidolliseen vasta-arvoon sovelletaan, mitä nimellisarvosta säädetään, jollei muualla laissa toisin säädetä.

Valtioneuvosto voi korottaa tässä pykälässä mainittuja euromääriä vastaamaan yleisessä hintatasossa tapahtuneita muutoksia.

12 §

Takuuosuudesta maksettava määrä ei saa olla takuuosuuden nimellisarvoa tai, jollei takuuosuudella yhdistystä perustettaessa ole nimellisarvoa, 2 luvun 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua takuupääomaan merkittävää määrää pienempi.

3 luku

Takuupääoma

4 a §

Jos yhdistyksen takuuosuuksilla ei ole nimellisarvoa, yhdistyskokous voi 7 luvun 17 §:ssä säädetyllä tavalla päättää lisätä takuuosuuksien lukumäärää korottamatta takuupääomaa tai vähentää takuuosuuksien lukumäärää alentamatta takuupääomaa. Lisäämisen ja vähentämisen tulee tapahtua takuuosuuksien omistusten sekä takuuosuuksilajien suhteessa. Vähennettäviä takuuosuuksia koskee soveltuvin osin, mitä 3 luvun 6 ja 14 §:ssä säädetään.

Uusien takuuosuuksien tuottamia takuuosuuden omistajan oikeuksia koskee soveltuvin osin, mitä 4 luvun 8 §:n 3 momentissa säädetään. Takuuosuuksien lukumäärä katsotaan vähennetyksi, kun päätös on rekisteröity.

5 §

Takuuosuuskirjassa on mainittava yhdistyksen toiminimi ja takuuosuuden tai takuuosuuskirjan järjestysnumero. Takuuosuuskirjan tulee olla päivätty ja hallituksen tai hallituksen siihen valtuuttaman henkilön allekirjoittama. Takuuosuuskirja saadaan alle-

kirjoittaa painamalla tai muulla siihen verrattavalla tavalla.

6 §

Jos yhdistys takuupääoman takaisinmaksamisen vuoksi tai yhdistystä purettaessa suorittaa maksun takuuosuudenomistajalle, takuuosuuskirjaan on viivytyksettä tehtävä siitä merkintä. Takuuosuuskirjaan on tehtävä merkintä myös, jos takuuosuus on mitätöity maksua suorittamatta.

6 luku

Vakuutusyhdistyksen johto

10 §

Yhdistysjärjestyksessä voidaan määrätä, että vakuutusyhdistyksellä on hallintoneuvosto. Yhdistykseen, jonka peruspääoma on pienempi kuin 84 000 euroa, ei voida perustaa hallintoneuvostoa.

7 luku

Yhdistyskokous

17 §

Päätös yhdistysjärjestyksen muuttamisesta siten, että yhdistys luopuu takuuosuuden nimellisarvosta, on tehtävä 1 momentin mukaisesti, jollei yhdistysjärjestyksestä tai tästä laista muuta johdu. Jos takuuosuuden tuottama oikeus määräytyy takuuosuuden nimellisarvon perusteella, nimellisarvosta luopuminen ei vaikuta tähän oikeuteen, jollei toisin päätetä. Jos kirjanpidollista vasta-arvoa muutetaan takuupääomaa tai takuuosuuksien lukumäärää muuttamalla ilman, että samalla muutetaan yhdistysjärjestystä, noudatetaan soveltuvin osin, mitä 7 luvun 18 §:ssä säädetään.

8 luku

Vakuutusyhdistyksen muuttaminen keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi

3 §

Vakuutusyhdistyksen muuttamisesta kes-

kinäiseksi vakuutusyhtiöksi on tehtävä ilmoitus rekisteröimistä varten kuuden kuukauden kuluessa yhtiöjärjestyksen vahvistamisesta. Rekisteröimisen edellytyksenä on, että yhtiöjärjestyksen mukainen peruspääoma on kokonaan maksettu. Jos uudet takuuosuudet on merkitty ylikurssiin, on myös nimellisarvon ylittävä määrä oltava maksettuna. Jos takuuosuuksilla ei ole nimellisarvoa, rekisteröitävää takuupääomaa laskettaessa käytetään nimellisarvon sijasta 2 luvun 2 §:n 2 momentin 3 kohdan mukaan takuupääomaan merkittävää määrää. Vakuutusyhdistyksen katsotaan muuttuneen keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi, kun muutos on rekisteröity.

10 a luku

Toimintapääoma

2 §

Suuren vakuutusyhdistyksen toimintapääoman vähimmäismäärä on 1 ja 2 kohdan mukaisesti lasketuista määristä suurempi:

1) Lasketaan 18 prosenttia viimeksi kuluneen tilikauden vakuutusmaksutulosta. Jos vakuutusmaksutulo on suurempi kuin 10 000 000 euroa, lisäys sen ylittävältä osalta on kuitenkin 16 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan vertaamalla viimeksi kuluneen tilikauden omalle vastuulle jäävää korvauskulua vastaavaan korvauskuluun ennen jälleenvakuutuksenantajien osuuden vähentämistä. Käytetty suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

2) Lasketaan 26 prosenttia kolmen viimeksi kuluneen tilikauden keskimääräisestä korvauskulusta. Jos keskimääräinen korvauskulu on suurempi kuin 7 000 000 euroa, lisäys sen ylittävältä osalta on kuitenkin 23 prosenttia. Näin saatu tulos kerrotaan luvulla, joka saadaan kuten 1 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetään. Käytettävä suhdeluku ei saa olla pienempi kuin 0,5.

3 §

Takuumäärän vähimmäismäärä on:

1) 300 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 10—13;

2) 225 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 1—8, 16 tai 18; sekä

3) 150 000 euroa, jos jokin vakuutetuista riskeistä kuuluu vahinkovakuutusluokkaan 9 tai 17.

6 §

Valtioneuvosto voi muuttaa tässä luvussa säädettyjä euromääriä yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaaviksi.

1. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999. Tämän lain 2 luvun 5 §:n 1 ja 2 momentin säännöstä peruspääoman vähimmäismäärästä sovelletaan lain voimaantumisen jälkeen jätettyyn yhdistysjärjestyksen vahvistamista koskevaan hakemukseen.

2. Vakuutusyhdistyksen peruspääoma ja takuuosuuden nimellisarvo voivat 2 luvun 5 §:n 1—3 momentin estämättä olla Suomen markan määräisiä, jos yhdistyksen perustamiskirja on allekirjoitettu ennen tämän lain voimaantumista tai ennen 1 päivää tammikuuta 2002. Peruspääoman vähimmäismäärä ja muu tässä laissa euromääräisenä ilmoitettu määrä muunnetaan Suomen markkoiksi Euroopan unionin neuvoston Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohdan perusteella antaman lopullisen vaihtokurssin mukaisesti.

3. Jos yhdistys ennen 1 päivää tammikuuta 2002 muuttaa yhdistysjärjestyksen peruspääomaa ja nimellisarvoa koskevia määräyksiä siten, että peruspääoma ja nimellisarvo ilmoitetaan euroissa, pätevän päätöksen syntymisen edellytyksenä on, että sitä on kannattanut enemmän kuin puolet annetuista äänistä tai, jos äänet ovat menneet tasan, että puheenjohtaja on yhtynyt päätökseen. Jos yhdistys päättää samalla korottaa tai alentaa peruspääomaa tai luopua takuuosuuden nimellisarvosta 7 luvun 17 §:n 4 momentin mukaisesti, noudatetaan kuitenkin, mitä näihin päätöksiin vaadittavasta enemmistöstä säädetään.

4. Jos yhdistys päättää peruspääoman ja takuuosuuden nimellisarvon euromääräiseksi muuntamisen yhteydessä tai sen jälkeen muuttaa yhdistysjärjestystä siten, että nimellisarvoa korotetaan tai alennetaan lähimpään ylempänä tai alempana olevaan tasalukuun tai johonkin tällä välillä olevaan euron kymmenesosaan tai neljäsosaan, päätökseen ei sovelleta, mitä 7 luvun 17 §:n 1 momentissa säädetään yhdistysjärjestyksen muutokseen vaadittavasta enemmistöstä. Päätökseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 7 luvun

17 §:n 4 momentin toisessa virkkeessä säädetään nimellisarvosta luopumisen vaikutuksesta takuusuuden omistajan oikeuteen. Yhdistys voi siirtää alentamismäärän tai osan siitä ylikurssirahastoon. Muutos on ilmoitettava rekisteröitäväksi viimeistään 31 päivänä elokuuta 2004.

5. Jos yhdistys on ennen tämän lain voimaantuloa päättänyt 3 kohdassa tai 7 luvun 17 §:n 4 momentissa tarkoitetusta yhdistysjärjestyksen muutoksesta, päätös on pätevä, jos se on tehty tämän lain mukaisesti. Yhdistyskokous voi ennen tämän lain voimaantuloa valtuuttaa hallituksen päättämään yhdistysjärjestyksen muuttamisesta 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Hallitus voi valtuutuksen nojalla päättää vain sellaisesta takuusuuksien mitätöinnistä, jossa alennettava määrää ei siirretä vapaaseen omaan pääomaan. Valtuutus päätökseen vaadittavaan enemmistöön sovelletaan, mitä 4 kohdassa säädetään päätökseen vaadittavasta enemmistöstä. Alentamista koskevaan valtuutus päätökseen sovelletaan lisäksi soveltuvien osien, mitä 5 luvussa säädetään takuupääoman alentamisesta. Valtuutus on voimassa enintään yhden vuoden yhdistyskokouksen päätöksestä. Valtuutus päätös on ilmoitettava rekisteröitäväksi viivytyksettä lain vahvistamisen jälkeen.

6. Edellä 3 kohdassa ja 7 luvun 17 §:n 4 momentissa tarkoitettu yhdistysjärjestyksen muutos voidaan ilmoittaa rekisteröitäväksi ennen tämän lain voimaantuloa siten, että

rekisteröinti tulee voimaan tämän lain tullessa voimaan. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu yhdistysjärjestyksen muutos rekisteröidään viran puolesta siten, että rekisteriviranomainen muuttaa yhdistysjärjestyksen peruspääomaa ja, jollei yhdistys ole luopunut takuusuuden nimellisarvosta 7 luvun 17 §:n 4 momentissa tarkoitetulla tavalla, takuusuuden nimellisarvoa 7 kohdan mukaisesti.

7. Jos yhdistys päättää peruspääoman ja takuusuuden nimellisarvon muuttamisesta euromääräiseksi ennen 1 päivää tammikuuta 2002 eikä päätöksestä käy muuta ilmi, yhdistyksen peruspääoma katsotaan muutetuksi euromääräiseksi Euroopan unionin neuvoston Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti antaman lopullisen vaihtokurssin mukaisesti lähimpään senttiin pyöristettynä, ja takuusuuden nimellisarvo lasketaan jakamalla euromääräinen takuupääoma takuusuuksien lukumäärällä. Näin saatua nimellisarvoa ei pyöristetä, mutta se voidaan ilmoittaa rekisteröitäväksi sekä esittää yhdistysjärjestyksessä ja muissa oikeudellisissa asiakirjoissa yhden sentin tarkkuudella tämän kuitenkaan vaikuttamatta takuusuuden omistajan tai muun oikeuteen. Rekisteristä, yhdistysjärjestyksestä ja muista oikeudellisista asiakirjoista on käytävä ilmi, että kysymyksessä ei ole nimellisarvon tarkka arvo. Mitä edellä säädetään, sovelletaan myös euron tullessa käyttöön yhdistyksessä 1 päivänä tammikuuta 2002.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1208

Laki**työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 6 ja 33 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä 25 päivänä huhtikuuta 1997 annetun lain (354/1997)
 6 §:n 1 momentti ja 33 § seuraavasti:

6 §

Toimilupa

Työeläkevakuutusyhtiöllä on oltava työntekijäin eläkelain taikka työntekijäin eläkelain ja yrittäjien eläkelain mukaisen toiminnan harjoittamista varten valtioneuvoston antama toimilupa, joka on voimassa Suomessa. Valtioneuvoston on myönnettävä toimilupa, jos aiotun vakuutusliikkeen tai vakuutusyhtiölain 2 luvun 2 §:n 4 momentissa tarkoitettujen yhtiön osakkaiden ei katsota vaarantavan eläkevakuutustoiminnan tervettä kehitystä, jos vakuutusyhtiön johto täyttää sille tässä laissa ja vakuutusyhtiölain 7 luvussa asetetut vaatimukset ja jos työeläkevakuutusyhtiön osakepääoma tai takuupääoma ja pohjarahasto yhteensä (*peruspääoma*) on vähintään 5 000 000 euroa.

33 §

Säädettyjen euromäärien tarkistaminen

Tässä laissa säädettyjä euromääriä voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaaviksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999. Tämän lain 6 §:n 1 momentin säännöstä peruspääoman vähimmäismäärästä sovelletaan lain voimaantulon jälkeen jätettyyn toimilupahakemukseen.

Työeläkevakuutusyhtiön osakepääoma tai takuupääoma ja pohjarahasto voivat 6 §:n 1 momentin estämättä olla Suomen markan määräisiä, jos yhtiön perustamiskirja on allekirjoitettu ennen tämän lain voimaantuloa tai ennen 1 päivää tammikuuta 2002. Euromääräisenä ilmoitettu osakepääoman tai takuupääoman ja pohjarahaston yhteismäärän vähimmäismäärä muunnetaan Suomen markoiksi Euroopan unionin neuvoston Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohdan perusteella antaman lopullisen vaihtokurssin mukaisesti.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1209

Laki**vakuutuskassalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/1992) 90 §, 91 §:n 2 momentti, 93 §:n 2 momentti ja 94 § seuraavasti:

90 §

Vakuutuskassalla on oikeus maksaa kertsuorituksena vanhuus- tai perhe-eläke taikka vapaakirjaan perustuva työkyvyttömyyseläke, joka on pienempi kuin kymmenen euroa kuukaudessa. Kertasuoritus lasketaan asianomaisen ministeriön vahvistamien perusteiden mukaan.

91 §

Jos 1 momentissa tarkoitettua etuutta ei ole voitu edunsaajasta johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, kassa ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna pitimältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este kassan tietien on lakannut. Jos etuuden suorittaminen viivästyy lain säännöksen vuoksi taikka yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen taikka muun sen kaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, kassa ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna tällaisen esteen aiheuttamalta viivästysajalta. Etuuden korotusta, jonka määrä on pienempi kuin kolme euroa, ei ole maksettava.

93 §

Jos jäsenyys päättyy ennen vakuutustapah-

tuman sattumista, 1 momentin estämättä on eronneelle jäsenelle kuitenkin annettava vapaakirjana vähintään hänen omia maksujaan vastaava osuus vakuutusmaksuvastuusta. Tämä osuus vakuutusmaksuvastuusta voidaan ilman kuulutusmenettelyä siirtää vakuutusyhtiöön tai toiseen vakuutuskassaan. Jos vapaakirjan takaisinostoarvo on pienempi kuin 4 800 euroa, se suoritetaan eronneelle jäsenelle hakemuksesta. Jos vapaakirjan takaisinostoarvo on pienempi kuin yksi viidesosa edellä mainitusta määrästä, se saadaan suorittaa rahana ilman hakemusta, jos sääntöihin on otettu tästä määräys.

94 §

Edellä 90 §:ssä, 91 §:n 2 momentissa ja 93 §:n 2 momentissa säädettyjä euromääriä tarkistetaan kalenterivuositain maan yleisessä palkkatasossa tapahtuneiden muutosten perusteella sen palkkaindeksin mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten. Tarkistettu euromäärä pyöristetään lähimpään kymmeneen senttiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999. Lain 90 § on voimassa 31 päivään maaliskuuta 1999.

Tämän lain 8 luvussa säädetty euromäärät

HE 233/1998
 TaVM 31/1998
 EV 204/1998

3 480301/159

vastaavat vuodelle 1998 vahvistettua 94 §:ssä tarkoitettua palkkaindeksilukua.

Tässä laissa euroina ilmoitetut rahamäärät voivat 90 §:n, 91 §:n 2 momentin ja 93 §:n 2 momentin estämättä 31 päivään joulukuuta 2001 olla Suomen markan määräisiä. Euroi-

na ilmoitetut rahamäärät muunnetaan Suomen markoiksi Euroopan unionin neuvoston Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohdan perusteella antaman lopullisen vaihtokurssin mukaisesti.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1210

L a k i**eläkesäätiölain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/1995) 48 §:n 2, 3 ja 6 momentti, 54 §, 55 §:n 2 momentti ja 63 §, sellaisena kuin niistä on 48 §:n 2 momentti laissa 1323/1997 seuraavasti:

48 §

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vakuuden (*kannatusmaksuvakuus*) on oltava 46 §:ssä tarkoitettuja katekelpoisia varoja ja sitoumuksia. Kannatusmaksuvakuuden vähimmäismäärä on neljä kahdestoistaosaa eläkesäätiön vuoden vastuumenoista. Vuoden vastuumenoilla tarkoitetaan eläkkeistä tilivuonna aiheutuvien suoritusten ja eläkevastuun muutoksen yhteismäärää. Jos eläkesäätiön säännöissä määrätään kannatusmaksuja suoritettavaksi useammin kuin kolmannesvuosittain, kannatusmaksuvakuuden vähimmäismäärää pienennetään maksuvälin muutosta vastaavasti. Kannatusmaksuvakuuden vähimmäismäärä on kuitenkin aina vähintään 84 000 euroa ja enintään 15 prosenttia eläkesäätiön eläkevastuun määrästä.

Eläkesäätiön toiminnan alkaessa vakuutta on asteittain kartutettava 2 momentissa tarkoitettuun vähimmäismäärään neljän vuoden kuluessa siten, että kunkin kalenterivuoden lopussa vakuuden arvo on vähintään eläkesäätiön toiminnan alkamisen jälkeen päättyneiden kalenterivuosien lukumäärän osoittama määrä neljäsosia vakuuden vähimmäismäärästä. Vakuuden arvon on kuitenkin aina oltava vähintään 84 000 euroa.

Edellä 2 ja 3 momentissa säädettyä euro-määrää voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti.

54 §

Eläkesäätiöllä on oikeus maksaa kertasuorituksena vanhuus- tai perhe-eläke taikka vapaakirjaan perustuva työkyvyttömyyseläke, joka on pienempi kuin 20 euroa kuukaudessa tai eläkkeensaajan suostumuksella 40 euroa kuukaudessa. Kertasuoritus laskeaan asianomaisen ministeriön määräysten mukaisesti.

55 §

Jos 1 momentissa tarkoitettua etuutta ei ole voitu etuudensaajasta johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, eläkesäätiö ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna pitemmältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este eläkesäätiön tietien on lakannut. Jos etuuden suorittaminen viivästyy lain säännöksen vuoksi taikka yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen taikka muun sen kaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, eläkesäätiö ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna tällaisen esteen aiheutta-

malta viivästysajalta. Etuuden korotusta, jonka määrä on pienempi kuin viisi euroa, ei ole maksettava.

63 §

Edellä 54 §:ssä ja 55 §:n 2 momentissa säädettyjä euromääriä tarkistetaan kalenterivuositain sen palkkaindeksin mukaan, joka vuosittain vahvistetaan työntekijäin eläkelain 9 §:n soveltamista varten. Tarkistettu euromäärä pyöristetään lähimpään kymmeneen senttiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

mikuuta 1999. Lain 54 § on voimassa 31 päivään maaliskuuta 1999.

Tämän lain 7 luvussa säädetyt euromäärät vastaavat vuodelle 1998 vahvistettua 63 §:ssä tarkoitettua indeksipistelukua.

Tässä laissa euroina ilmoitetut rahamäärät voivat 48 §:n 2 ja 3 momentin, 54 §:n ja 55 §:n 2 momentin estämättä 31 päivään joulukuuta 2001 olla Suomen markan määrisiä. Euroina ilmoitetut rahamäärät muunnetaan Suomen markoiksi Euroopan unionin neuvoston Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 109 1 artiklan 4 kohdan perusteella antaman lopullisen vaihtokurssin mukaisesti.

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1211

Laki**liikennevakuutuslain 9 ja 12 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/1959) 9 §:n 1 ja 3 momentti sekä 12 a §:n 4 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 9 §:n 1 ja 3 momentti laissa 361/1993 sekä 12 a §:n 4 momentti laissa 941/1984, seuraavasti:

9 §
 Omaisuuteen kohdistuneesta yhdestä liikennevahingosta tai välittömästi toinen toiseensa liittyvästä useammasta liikennevahingosta yhteensä suoritetaan korvausta enintään 3 300 000 euroa kutakin vahingosta vastuussa olevaa liikennevakuutusta kohden.

Tässä pykälässä säädettyä euromäärää voidaan asetuksella muuttaa yleisessä hintatasossa tapahtunutta kehitystä vastaavasti.

12 a §
 Korvauksen korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 2,5 euroa, ei ole maksettava. Mainittua euromäärää tarkistetaan vuosittain työntekijäin eläkelain (395/1961) 9 §:ssä säädetyn palkkaindeksin mukaan. Tarkistettu euromäärä pyöristetään lähimpään kymmenen senttiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1999.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1212

L a k i

potilasvahinkolain 10 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun potilasvahinkolain (585/1986) 10 a §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 973/1993, seuraavasti:

10 a §

Korvauksen korotusta, jonka määrä on pienempi kuin neljä euroa, ei ole maksettava. Mainittua euromäärää tarkistetaan vuosittain työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädetyn palkkaindeksiluvun mukaan. Tarkistettu

euromäärä pyöristetään lähimpään kymmeneen senttiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Anneli Taina*

N:o 1213

Valtiovarainministeriön päätös**valtiokonttorin maksullisista suoritteista annetun valtiovarainministeriön päätöksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Valtiovarainministeriö on muuttanut valtiokonttorin maksullisista suoritteista 15 päivänä joulukuuta 1993 annetun valtiovarainministeriön päätöksen (1250/1993) 1 §:n ja 2 §:n 2, 3, 9, 9 a, 10 ja 13 kohdan sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 9 ja 9 a kohta päätöksessä 1283/1995 seuraavasti:

1 §

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita, joista valtiokonttori perii omakustannusarvon mukaiset maksut, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) rikosvahinkokorvausten hoito;
- 2) syyttömästi vangituille ja tuomituille maksettavien korvausten hoito;
- 3) lainanotto- ja velanhoitopalvelut valtion asuntorahastolle; sekä
- 4) palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun perintä ja tilitys.

2 §

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka valtiokonttori hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat suoritteet:

- 2) valtion keskushenkilörekistereitä lukuunottamatta henkilöstöhallinnon tietojärjestelmien käyttöönotto-, ylläpito-, käyttö-, koulutus- ja konsultointipalvelut sekä palkanlaskentapalvelut;
- 3) valtion ylimmän johdon henkilöstötietojärjestelmän käyttö- ja ylläpitopalvelut;

9) lainanotto-, velanhoito-, sijoitus- ja säilytyspalvelut valtion liikelaitoksista annetun lain (627/1987) mukaisille liikelaitoksille, talousarvion ulkopuolisille rahastoille ja erityisistä syistä valtionhallinnon ulkopuolisille yhteisöille;

9 a) arvopaperistettujen lainojen hoito- ja sijoituspalvelut tarkoitusta varten perustetuille erityisyhteisöille;

10) pyynnöstä toimitetut lainojen saldo- ja vakuustodistukset, jälkipanttaussitoumukset, vakuuksien uudistamiset ja vaihdot ja muut asiakirjat sekä muut lainoja koskevat pyynnöstä toimitetut tulosteet ja tiedostot lukuunottamatta viranomaistoimintaa varten tarvittavia asiakirjoja, tulosteita ja muita tallenteita;

13) tilaukseen perustuva henkilöstön käyttö valtiokonttorin ulkopuolisissa koulutus-, suunnittelu- ja muissa asiantuntijatehtävissä sekä valtiokonttorin toimintaan liittyvät muut koulutuspalvelut.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1998

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

Vanhempi hallitussihteeri Petri Syrjänen

N:o 1214

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä päätöksistä**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp viljakasvien siementen sekä nurmi- ja rehu- kasvien siementen markkinoinnista annettujen päätöksien väliaikaisesta muuttamisesta	185/1998	29.12.1998	1.1.1999

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Timo Rämänen